

Sygn. akt III CZ 23/06

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku J.K.

przy uczestnictwie W.K. i M.K.

o dział spadku i zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 20 kwietnia 2006 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w T.

z dnia 17 lutego 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 17 lutego 2006 r. z urzędu ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 70.089 zł i odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy J.K., wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 10 listopada 2005 r. Postanowieniem tym oddalono apelację wnioskodawcy złożoną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 8 kwietnia 2004 r. Odrzucenie skargi kasacyjnej spowodowane było tym, że wartość przedmiotu zaskarżenia w tej skardze określono na kwotę wyższą niż wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji (odpowiednio: 249.407 zł i 70.089 zł), przy czym zakres zaskarżenia w obu środkach odwoławczych (w kasacji i apelacji) jest identyczny.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 17 lutego 2006 r. wnioskodawca wnosił o jego uchylenie, podnosząc niewłaściwe ustalenie przez ten Sąd wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji. W związku z tym, że zaskarżył on apelacją m.in. pkt IV i V postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 8 kwietnia 2004 r. – w jego ocenie – zaskarżenie odnosiło się nie tylko do różnicy między przyznaną mu przez Sąd wysokością spłaty a spłatą oczekiwaną (pkt IV postanowienia), ale także do żądania pożytków z nieruchomości położonej w K. przy ul. J. (żądanie to oddalono w pkt V postanowienia). Dopiero dopuszczenie przez Sąd Okręgowy opinii biegłego J.C. pozwoliły na określenie wartości tego żądania w wysokości 179.318 zł. Dlatego przedmiot zaskarżenia w kasacji określono na kwotę 249.407 zł (70.089 zł plus 179.318 zł).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie ma wątpliwości co do tego, że zakres zaskarżenia w apelacji (k. 2041 – 2044 akt) i zakres zaskarżenia w skardze kasacyjnej są identyczne. W apelacji zaskarżono rozstrzygnięcia zawarte w pkt IV i V postanowienia Sądu Rejonowego. Odnosiły się one do spłat na rzecz wnioskodawcy i żądanie z „rozliczenia pożytków z nieruchomości, położonej w K. przy ul. J.”. W skardze kasacyjnej zaskarżono pkt 3 postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 10 listopada 2005 r., w którym oddalono apelację powoda (poza częścią uwzględnioną w pkt 2). Wskazując podany zakres zaskarżenia apelacją, wnioskodawca określił ogólnie wartość zaskarżenia na kwotę

70.089 zł (k. 2041 akt), aczkolwiek z treści wniosku apelacyjnego może wynikać to, że kwota ta odnosi się tylko do żądania spłat (k. 2044 akt) i nie obejmuje żądania dotyczącego pożytków. W każdym razie w apelacji nie podano w ogóle żadnej kwoty odpowiadającej wartości wspomnianych pożytków. Nie określenie wartości dochodzonych pożytków wnioskodawca starał się tłumaczyć w ten sposób, że mógł tego dokonać dopiero po dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego w postępowaniu apelacyjnym. Należy jednak podkreślić, że chodzi tu o roszczenie o charakterze majątkowym, które powinno być jednak określone (choćby w sposób przybliżony) przez wnioskodawcę. W związku z tym Sąd Okręgowy miał uzasadnione podstawy określić wartość przedmiotu zaskarżenia w kasacji na kwotę 70.089 zł (pkt 1 zaskarżonego postanowienia), ponieważ kwota taka podana została na wstępie apelacji jako ogólnie oznaczona wartość przedmiotu zaskarżenia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalona jest zasada, że wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie może być wyższa od wartości zaskarżenia w apelacji (por. np. postanowienia: z dnia 8 sierpnia 2000 r., III CKN 841/00, nie opublik.; z dnia 10 października 2000 r., V CZ 94/04, nie opublik.). W tym pierwszym postanowieniu stwierdzono, że oznaczenie w kasacji (obecnie skardze kasacyjnej) wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie wyższej niż uprzednio podana w apelacji jest niedopuszczalne w razie tożsamości zakresu rozstrzygnięcia kwestionowanego w obu tych środkach odwoławczych.

W związku z tym, że wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej wnioskodawcy nie przekracza kwoty określonej w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., Sąd Okręgowy trafnie odrzucił tę skargę jako niedopuszczalną.

W tej sytuacji zażalenie wnioskodawcy należało oddalić jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).